

שעל הצי עולם שולטים איננים? הם לא עושים ליהודים יותר צרות ממה שעושה להם הפדרציה. להיפך, באיון יש לחרדים זכות בחירה למוסדות הממשלתיים, ובפדרציה לא.

"זה לא בגלל שהם חרדיים?" מוחה עלעל, "זה רק בגלל שהם לא עובדים מספיק שעות בשבוע. זה החוק לעידוד היצרנות, זו לא אנטישמיות!"

באמת? שואל צמח, ואז מחליט לחזור על כך בקול: "ככה אתה חושב?"

"ודאי", אומר עלעל.

"וההורים שלך?"

"ההורים שלי?" עלעל נבוך לרגע, "תראה, ההורים שלי אנשים מקסימים, כן? אני חושב שהם גידלו אותי מאוד יפה, ובאמת היה להם איכפת ממני - אבל הם בעצמם אמרו לי תמיד שהעיקר הוא שאוציא מעצמי את המירב. אתה יודע, את זושא שואלים למה הוא לא היה זושא ואת משה רבינו שואלים למה הוא לא היה משה רבינו?"

הכל. "אז מה? הלב הוא משכן המידות הרעות", עלעל מושך גרב אחד מעל רגלו, ומעיף אותו לכיוון פתח הכביסה. הוא מחטיא את הפתח, וזרוע רובוטית נאלצת לצאת החוצה ולאסוף אותו, "תאמין לי, הרבה יותר פשוט עם אנשים בלי לב. פחות מריבות, פחות מהימות, יותר שטייגן."

"ובשבתות?" שואל צמח בחדות, "מה תעשה בשבתות?" "בשבתות אני אסתדר לבד", מבטיח עלעל, "ארוז כבר הבטיח לי שהוא וכל הילדים יבואו להיות איתנו בסעודות שבת."

"אז תלמד תורה מרובוטים, תאכל לבד סעודות שבת, ותגדל להיות משה רבינו של הדור?" צמח מתכוון להישמע לועג, אבל הוא נשמע בעיקר עצוב. ועצבותו גדלה עוד יותר כשעיניו של עלעל מבריקות לעומתו והוא אומר בחיוך: "בדיוק כך."

שלושת החודשים בהם חלקו יחד את אותה הווית חיים, גרמו לצמח להאמין כי עלעל הינו

איתם. ואיפשוהו, אם נהיה כנים, הם הרבה יותר דומים לי ממך".

הוא קר. הוא מעליב. הוא מאמין במה שהוא אומר. אבל נדמה לצמח, משום מה, שעלעל כבר יודע. יודע מזמן, שצמח, ולא הוא, הוא המלכה.

רק לאחר שנרדם עלעל, מנסה צמח שנית לשוחח עם ארי, ומזהה אותו כמעגל קטן ומהבהב באדום ובשחור, שהולך ומתבהר ונעשה ידידותי יותר כשהוא חש בנוכחותו של צמח לצייד.

"אתה צדקת", הוא אומר בלי הקדמות, "וחיפשתי אותך כל הערב כדי לומר לך את זה"

"הייתי עסוק", גם צמח אינו נוטה הערב ליחסים תקשורתיים יותר על המידה.

"אני חייב לך", אומר ארי, "ואני איש של כבוד. אז אני רוצה לפרוע את החוב שלי כמה שיותר מהר. כל בוקר ברבע לחמש יש פיניו של זבל למחזור. פרצנו למיכלים כמה פעמים כדי לאסוף משם ציוד, ואני חושב שלא תהיה בעיה רצינית להשאיר אותך שם בפנים. אבל את הזבל לוקחים לגריסה. אם לא תצליח לצאת משם בזמן - זו תהיה בעיה."

"מה זאת אומרת בזמן?" צמח זהיר וחשדן.

"יש לנו רמקול שבנינו, רמקול מצויין", ארי אינו עונה ישירות על השאלה, "אתה יכול לקחת אותו איתך ולצעוק מתוך המיכל. זו החלטה שלך אם לעשות את זה או לא, כי יש בזה סיכון, בהחלט. ואתה מן הסתם לא רוצה להתערבב עם כל מיני פירורי פלסטיק בתוך מיכל התססה. אבל זה הרעיון המעשי היחיד שחשבתי עליו. וההחלטה היא שלך".

במשך כל הלילה עובר בדיל על המסמכים שבתיקה הסודית, וכאשר עולה אור ראשון בחלונות, הוא ידע שנכשל. רק תקווה אחת נותרה לו, הקובץ האחרון. הריק.

"אדי - " הוא אומר, "אתה יכול לעזור לי לבדוק מתי נמחק התוכן של המסמך הזה?"

אדי מתקרב אל המסך, ואצבעותיו מחליקות עליו בתנועות אנושיות ובמהירות רובוטית. "הוא לא נמחק מעולם". הוא פוסק, "מר קראגוניס הדביק את התוכן, שמר את המסמך בשם וסגר אותו".

הדביק את התוכן?

"איזה תוכן?"

"הזה". אומר אדי.

תשובה שנונה.

"איזה הזה?" מתעניין בדיל.

אדי בוהה בו. "התוכן שבמסך", הוא אומר בטון מלא רחמים. השמור לרובוטים הנוכחים בקוצר שכלם של בני אדם.

"אני לא רואה שום תוכן על המסך", מתעקש בדיל. אדי מביט במסך כאילו ראה אותו לראשונה, "אה", הוא אומר, "ברור. אתה קורא אותו ויזואלית, ואי אפשר לראות אות לבנה על מסך לבן, נכון?"

מיה קיני

סיפור בהמשכים

פרק קי"ב

בוח מגלה כי יש באפשרותו לטמוע את מחשבותיהם של כל הילדים האחרים שטופלו בעזרת האמורה. ועומס המחשבות והתחושות שמציף אותו גורם לו להתעלפות. הוא מבין שיש באפשרותו תקשר גם איתם בלא צורך בדיבור, הרופא המוזעק לטפל בצמח מגלה כי רמות האמורה בגופו דלו מאוד מאז חטיפתו. בנייתוח שעורך הרובוט לבדיל מוחלף הפרק העליון של אצבעו הטבעית התקן הביו-טכנולוגי שמאפשר לו להזדהות כקוסטאס קראגוניס ולחפש בדרך זו מידע על הילדים חטופים. הוא יוצר קשר עם יצחק, הממתיין לבשורות טובות בפרוזדור בית החולים, אך יצחק אינו נשחח איתו. לא טכנית ולא רגשית.

כמוהו, כמוהו מכל בחינה שהיא. והפער הגדול ביניהם, פער שלא נראה עכשיו כניתן לגישור, גורם לו לכאב עז. "אני כן מתכוון לברוח", הוא אומר בקול, בטעות.

"אדרבא, תנסה", מצהיר עלעל, "אל תשאר כאן בתור חסד איתי או משהו, כי אני ממש לא צריך אותך כאן".

"לא תגעגע אלי". צמח מתכוון לשאול, אבל מוצא את עצמו אומר.

"אולי קצת, לפעמים. אבל אני אתגבר על זה. אחרי הכל, יש כאן מספיק ילדים שאפשר להתיידד

השחצנות שבקולו של עלעל גורמת לברקים רבים-שחורים להתפוצץ בקדמת מוחו של צמח, אך נדמה לך שתגדל להיות משה רבינו? הוא מעניין.

"למה לא? יש לי כאן את הישיבה, וכל האוכל..."

"תלמד תורה מרובוטים?"

"מה רע? אתה מכיר אדם אחד שידע לצטט מקורות מהם? הם פחות זהירים בהלכות לת דינים? פחות מדקדקים בכשרות?"

"אין להם לב", מחזיר צמח, וסובר שזה אומר

בוהן פתע

תשובות מעמודים 12

- 5. שתיים
- 6. 14 מיליון מעלות צלזיוס
- 7. הברון אדמונד רוטשילד

בחודש ניסן, בשנת שתיים עשרה למלך אחשוורוש בעל החלום אמר לו - רש"י

"האחשתרנים בני הרמחים", כפירושו של רש"י מלך בפרסית